

γαλά και βραδέως, εισηλθον δὲ ὅλοι εἰς τὴν οἰκίαν. Διελθόντες διάφορα δωματία κενά, ἔφθασαν εἰς ἓν πρὸς τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς οἰκίας, ὅπου, καθὼς εἰσηλθον, ἤκουσαν τὴν προσφώνησιν, «Εἰρήνη ὑμῖν!»

Αἱ γυναῖκες ἐκλιναν τὴν κεφαλὴν εἰς ἀντιχειρισμόν, ἀνὴρ δὲ τις, ὅστις εἰσηλθεν κατόπιν αὐτῶν, ἀπήντησε μὲ τὰς λέξεις· «Εἰρήνη πᾶσι τοῖς πιστοῖς!»

Τὸ δωματίον ἐφωτίζετο ἀμυδρῶς διὰ μιᾶς λυχνίας καὶ ἡ Μύρτις εἶδεν ὅτι περίπου δεκαπέντε ἄτομα ἐκάθηντο τριγύρω σιωπηλῶς, ὡς νὰ περιέμενον κάποιον ἄλλον νὰ ἔλθῃ. Ἐπὶ τέλους ἡ θύρα ἤνοιξε πάλιν, καὶ ἐφάνη ὁ σεβάσμιος γέρων τῆς ἀγορᾶς· ἐπὶ τοῦ κατωφλίου δὲ σταθεὶς, ὕψωσε τὰς χεῖρας καὶ εἶπεν· «Εἰρήνη τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ!» Ὅλοι ἀπήντησαν· «Ἀμήν!» ὁ δὲ γέρων ἐπροχώρησεν εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου του κύλινδρον ἐκ παπύρου.

— Ἰδοὺ ἀντίγραφον μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ ἀδελφοῦ Παύλου πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἐφέσου, εἶπεν, εἶπεν, ἐκτυλίσσων τὸν πάπυρον. «Εἶναι ἀκόμη δέσμιος ἐν Ῥώμῃ, ἀναμένων νὰ κριθῇ ἐνώπιον τοῦ Νέρωνος, ἀλλὰ τὸν ἐπιτρέπουν νὰ δέχεται ὅσους θέλει, καὶ νὰ κηρύττῃ τὸ Εὐαγγέλιον. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐπιθυμῶ οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐκκλησιῶν νὰ ἀναγνώσουν εἰς τὰ ποιμνία των καὶ νὰ στείλουν ἀκριβῆ ἀντίγραφα εἰς ὅλους τοὺς πλησίον ἀδελφούς. Οὕτω λοιπὸν ἔλαβον καὶ ἐγὼ τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἐν Ἐφέσῃ ἀδελφούς.»

(Ἀκολουθεῖ.)

Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ.

Ὁ βασιλεὺς, κοδόμησε λαμπρότατα παλάτια,
Ἀκόμη δ' ὡμορφότερα δὲν μούχουν· δεῖ τὰ μάτια.
Ἄλλ' ἐπειδὴ ἔχει ἐχθρόν,
Κρυφὸ πανούργον καὶ μικρόν,
Γιὰ τοῦτο καὶ τ' ἀρμάτωσε, σὺν κάστρῳ ἀρματωμένα
Κ' ἔβαλε μέσα τοὺς φρουροὺς πιστοὺς σὺν κάθε ἑνῷ.
Κι' αὐτός, εἰς ὅλην τὴν ζωὴν,
Ἀπὸ βραδὺς ὡς τὸ πρωῒ,
Ἀκοιμητος, ἀκούραστος, μὲ ἥλιο, μὲ φεγγάρι,
Μὰ ἢ ν' ἀστράφει· ἢ νὰ βροντᾷ αὐτὸς μὲ τὸ φανάρι,
Μὲ προσοχήν, μὲ προθυμίαν,
Νὰ μὴ γενῇ καμμιὰ ζημιὰ,
Γυρίζει· δῶ, γυρίζει· καὶ παντοῦ φεγγολογᾷ,
Καὶ τὰ παλάτια, σὺν Θεός, προσέχει καὶ φυλάει.
Μὰ καὶ ὁ ἐχθρὸς πολλὰς φορὰς
Ὅρμαίε μέσα σταῖς φρουραῖς,
Καὶ θέλει λάβρα μυστικῇ καὶ πυρκαϊὰ ν' ἀνάψῃ,
Καὶ τὰ παλάτια σὺν σαθρὰ ξηρῶνυλα νὰ κάψῃ·
Μὰ καὶ ἡ φρουρά, φρουρὰ καλὴν,
Φωνάζει, καὶ πυροβολεῖ·

Καὶ τότε φεύγει ὁ ἐχθρὸς· σὲ λίγο νὰ 'τον πάλιν,
Καὶ ἄλλη μάχη πιάνουνε ἀκόμη περὶ μεγάλη·
Ποῦ λές· νὰ τώρα θὰ χαθοῦν
Καί, σὺν καπνός, δ' ἀφανισθοῦν.
Κι' ὅσα παλάτια μένουνε γερὰ 'ψηλά, σὺν κάστρα,
Ἄν βάλῃ γιὰ προσάνημα τὸν ἥλιο καὶ ὅλα τ' ἄστρα,
Νὰ κατακάψῃ δὲν 'μπορεῖ,
Καὶ λυσσασμένος ἀπορεῖ.
Κι' ὅσα παλάτια γείνανε ἀδύνατα, σὺν νῆμα
Ἀράχνης, τὰ καταπατεῖ μὲ μόνον ἓνα βῆμα·
Κι' ἀμέσως μέσα τοὺς πηδᾷ
Καὶ σὺν θερρὸ χοροπηδᾷ.

Παλάτια εἶν' οἱ ἄνθρωποι λαμπρὰ καὶ ζηλεμένα,
Κι' ὁ Πλάστης μὲ τὸ συνεῖδός τὰ ἔχει ὡπλισμένα.
Καὶ ἡ συνείδησις, φρουρὸς
Ἀκούραστος καὶ ἰσχυρὸς
Ἄν δῇ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶν' ἔτοιμος νὰ γείνῃ
Φωλὴ κακῇ τοῦ Σατανᾶ, φωνάζει μὲ ὀδύνη·
Καὶ κλαίει μὲ πικρὴ φωνή,
Γιὰτὶ λυπεῖται καὶ πονεῖ,
Καὶ θέλει γληγορώτερα τὸν ἄνθρωπον νὰ σώσῃ,
Κι' ἀπὸ τὰ δόχτια τοῦ ἐχθροῦ ζητεῖ νὰ τὸν γλιτώσῃ.
Καὶ τὸν ἐχθρὸ τῆς πολεμεῖ
Μὲ τόλμην, πίστην καὶ τιμῇ.
Λοιπὸν, παιδῶν μου, τῆς φωνῆς αὐτῆς, ἐν ὅσῃ ζητεῖ,
Τὸ λόγο τῆς τὸν ἄγιο πνεῦμα μὴν ἀθετῇτε
Γιὰτ' εἶνε λόγος τοῦ Θεοῦ
Καὶ πνεῦμα ἅγιον αὐτοῦ.

Ἐν Βόλῳ,

ΜΑΡΙΑ ΚΕΝΤΟΥΡΗ.

ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ.

Οἱ Ἰουδαῖοι θὰ καταντήσουν μετ' οὐ πολὺ ἡ χρηματικὴ δύναμις τοῦ κόσμου. Ἄν καὶ δὲν δύνανται νὰ ἦναι κύριοι τῆς Παλαιστίνης, κατέχουσιν ὅμως τὰς πλουσιωτάτας καὶ λαμπροτάτας ἐπαρχίας τοῦ κόσμου.

Ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετηρίδος ὁ οἶκος τῶν Ῥοσχίλδ ἐδάνεισε τὴν μὲν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγγλίας 1,025,000,000 φρ.; τὴν τῆς Αὐστρίας 250,000,000 φρ.; τὴν τῆς Πρωσσίας 200,000,000 φρ., τὴν τῆς Γαλλίας 650,000,000 φρ., τὴν τῆς Ῥωσσίας 200,000,000 φρ., τὴν τῆς Βραζιλίας 60,000,000 φρ. Ἐκτὸς τούτων ἔχει δανείσει πολλὰ ἑκατομμύρια, εἰς ἄλλα μικρότερα ἔθνη.

Ἐπάρχει Ἰουδαῖος, ὅστις καλεῖται ὁ βασιλεὺς τῶν Ῥωσικῶν σιδηροδρόμων, ὅστις εἶναι κύριος τοῦ ἐνὸς τετάρτου ὅλων τῶν Ῥωσικῶν σιδηροδρόμων!

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐπισήμους στατιστικάς, εἰς τὰ Κράτη τῆς Μεσαιᾶς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης μέγα μέρος τῶν γεῶν ἔχει περιέλθει εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Ἰουδαίων.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν προσέτι οἱ Ἰουδαῖοι χρημα-